

Brief aan Wouter

Foto Geert Bonne

Dag Wouter,

De Senectute, of, vrij vertaald, *De kunst van het oud worden ...* Het is de titel van een werk dat Cicero schreef in het jaar 44 voor onze jaartelling. Hij schetst hierin een beeld van een mooie ‘oude’ dag, waarbij hij het respect geniet van zijn medeburgers en zich eindelijk kan wijden aan wat hij leuk vindt, in zijn geval was dat ‘de studie’.

Het is van alle tijden, Wouter. Cicero had het er al moeilijk mee – het schrijven van dit boekje was voor hem als het ware ‘therapeutisch’. Jij ongetwijfeld ook. Maar het hield je niet tegen om zelf de stap te zetten, je wachtte niet op de ‘officiële’ pensioenleeftijd. ‘Je moet weten wanneer het tijd is om op te stappen’, zei je toen je je vertrek aankondigde. Je deed het niet bruusk, maar met een zachte landing. In juli 2009 ging je halftijds werken, vanaf januari 2010 ben je voltijds met pensioen.

Hoe zacht de landing ook, voor ons, het personeel en de raad van bestuur, was die toch onverwacht. En dus moesten we even de gordels vastgespen. Want hoe zouden we afscheid van je nemen, en wat zouden we je als geschenk aanbieden?

Je bent geen man van grote gestes en dure woorden. Je stemde alleen in met een afscheidsfeest omdat je het als een ideale gelegenheid zag om je opvolger Geert Van Goethem aan de

‘buitenwereld’ voor te stellen. Maar wat je wel nauw aan het hart ligt, dachten we, is de instelling die onder jouw bezieling groot werd en het personeel dat er werkt.

Het is je opvolger die de knoop doorhakte: we maken een tentoonstelling én een speciaal nummer van *Brood & Rozen*.

In de tentoonstelling, die uiteraard voor iedereen toegankelijk is, schetsen we, aan de hand van enkele mooie of merkwaardige collectiestukken, een beeld van onze instelling in zijn lange evolutie. De thematische verbreding van ons werkveld, maar ook de grote diversiteit en heterogeniteit van de collectie komen erin aan bod.

In deze ‘special’ vind je een staalkaart van onze expertise. Het is een eerbetoon aan jou, Wouter, maar het wil ook aan al onze ‘stakeholders’ duidelijk maken dat we niet alleen een rijke erfgoedcollectie hebben, maar ook een sterk en hoogstaand team van medewerkers. Naast de eigen personeelsleden zijn er bijdragen van Frank Beke, Gita Deneckere en Herman Balthazar, respectievelijk voorzitter, ondervoorzitter en erevoorzitter van Amsab-ISG. Ook je collega van het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis, Jaap Kloosterman, schreef een stuk.

De hele ploeg heeft meegewerkt, Wouter, op alle mogelijke manieren. Want, en dat is misschien wel je grootste verdienste, hoe moeilijk soms, hoe precair bijwijken de financiële situatie, in al die jaren is hier een groep van personeelsleden gegroeid met een onwaarschijnlijke loyaleiteit voor Amsab-ISG.

Dit is ons geschenk, Wouter, zonder veel gedruis, maar oprecht en van harte.

Het ga je goed! Een stuk van jou blijft altijd hier, in Amsab-ISG.

Paule Verbruggen